

Но тъкмо въ тази хубостъ се крие смъртната опасностъ за тази птица. Европейцитѣ и американцитѣ, които обичатъ хубавата премѣна, сж най-голъмитѣ врагове на райската птица. А тѣхнитѣ глупави желанія изпълнява дивиятъ папуасъ. Въ тиха — тъмна нощъ, съ лжкъ и тжпи стрели, хитриятъ дивакъ се промъква въ най-гжстата гора, покатерва се като котка по дърветата, въ шумата на които се криятъ райскитѣ птици и ги стреля една следъ друга, за да замѣни после кожичкитѣ имъ за ракия, за стъклени манисти или за най-долнокачественъ платъ. Добре че англичанитѣ, на които сега принадлежи отечеството на райската птица, се стреснаха и издадоха строги наредби въ защитата на тази птица; инъкъ може би следъ нѣколко десетки години тя можеше да се види като рѣдкостъ само въ зоологическитѣ музеи на голѣмитѣ градове.

Сега райската птица се срѣща най-вече въ лесовѣтъ на Нова-Гвинея, макаръ че я има и по другитѣ острови на Австралия. Тя се храни съ плодове и насѣкоми и си избира за жилище гжститѣ гори, отъ които излиза само въ тихо време. Въ вѣтровито време мекитѣ пера на наката ѝ се оплитатъ и тя мжчно може да хвърка. Това е причина, дето естествоизпитателитѣ мжчно могатъ да я наблюдаватъ на свобода и затова живота, навицитѣ и особеноститѣ ѝ сж тѣй малко изучени.

